

Varsinais-Suomen hyvinvointialueen aluevaltuusto 19.4.2023 § 60

Varallisuuden hoidon ja rahoitus- ja sijoitustoiminnan perusteet

SISÄLLYSLUETTELO

1	YLEISTÄ	3
2	RAHOITUSTOIMINTA	3
2.1	Rahoituksen päätöksenteko	4
2.2	Varainhankinnan perusteet	4
2.3	Varainhankinnan riskit.....	4
2.3.1	Riskien hallinta.....	4
2.3.2	Suojaamisen periaatteet	5
3	SIJOITUSTOIMINTA	6
3.1	Sijoitustoiminnan periaatteet.....	6
3.1.1	Kassavarojen lyhytaikainen sijoittaminen	6
3.1.2	Lahjoitusvarojen sijoittaminen	7
3.2	Sijoitustoiminnan riskit.....	7
3.3	Sijoitustoiminnan vastuullisuus	7
3.4	Varainhoitajien käyttö	7
4	ANTOLAINAUS, TAKAUKSET JA VAKUUDET	8
4.1	Antolainaus.....	8
4.2	Takaukset.....	8
5	RAHOITUS JA SIJOITUSTOIMINNAN RAPORTOINTI	9

1 YLEISTÄ

Hyvinvointialuelain 22 § mukaisesti aluevaltuusto päättää hyvinvointialueen varallisuuden hoidon sekä rahoitus- ja sijoitustoiminnan perusteista. Rahatoimen käytännön hoitamisesta ja rahatoimea koskevien ohjeiden antamisesta vastaa hallintosäännön 95 § mukaan hyvinvointialueen talousjohtaja aluevaltuuston hyväksymien periaatteiden mukaisesti. Perusteet rahoitustoiminnan, sijoitustoiminnan, antolainauttoiminnan ja takaustoiminnan järjestämiselle Varsinais-Suomen hyvinvointialueella on määritelty tässä asiakirjassa.

Rahoitus- ja sijoitustoiminnan tehtävänä on tukea Varsinais-Suomen hyvinvointialueen strategian mukaisten päämäärien sekä aluevaltuuston asettamien tavoitteiden saavuttamista taloudellisesti ja tehokkaasti, omaisuuden arvosta huolehtien sekä riskit halliten.

Hyvinvointialueen hallintosäännön 95 § mukaan rahatoimen tehtäviä ovat maksuvalmiuden ylläpitäminen, maksuliikenteen hoito, lainarahoitus ja rahavarojen sijoittaminen. Hyvinvointialueen rahavaroja hoidetaan siten, että maksuvalmius on varmistettu, maksuliikenne on ajan tasalla, lyhytaikaiset lainat on suunniteltu ja rahavarat sijoitettu hyvinvointialueen hyväksymien sijoitustoiminnan periaatteiden mukaisesti.

Rahoitustoiminnalla (varainhankinnalla) tarkoitetaan hyvinvointialueen oman toiminnan rahoittamista vieraan pääoman instrumenteilla. Sijoitustoiminnalla tarkoitetaan hyvinvointialueen toimialaan liittyvää sijoittamista tai kassavarojen sijoittamista sekä mahdollisten lahjoitusvarojen sijoittamista. Takaustoiminnalla tarkoitetaan yhteisön velasta tai saatavasta annettavaa takausta.

Rahoitus- ja sijoitustoiminnan perusteet koskevat soveltuvin osin koko hyvinvointialuekonsernia. Hyvinvointialueen tytäryhteisöissä tulee siten pyrkiä noudattamaan samoja periaatteita, joita hyvinvointialueella noudatetaan. Periaatteiden soveltamisalasta poikkeavat hyvinvointialuekonserniin kuuluvat hyvinvointiyhtymät sekä sellaiset yhteisöt, joissa hyvinvointialueen omistus on vähäinen (alle 50 %).

2 RAHOITUSTOIMINTA

Hyvinvointialueen rahoituslähteitä ovat valtion yleiskatteellinen rahoitus, maksu- ja myyntituotot, avustukset sekä vieraan pääoman ehtoinen rahoitus. Tuloilla katetaan hyvinvointialueen toiminnasta aiheutuvat menot, investoinnit ja lainanhoitokulut.

Lain hyvinvointialueesta §15 mukaan valtioneuvosto päättää vuosittain hyvinvointialueen tilikausittaisen valtuuden määrästä pitkäaikaisen lainan ottamiseksi. Hyvinvointialue saa ottaa lainaa päätöksen mukaisen määrän hyvinvointialueesta annetun lain §16 tarkoitetun investointisuunnitelman mukaisten investointien rahoittamiseksi. Pitkäaikaisen lainan ottaminen suunnitellaan talousarviovalmistelun osana ja sen tulee olla lainanottovaltuuden kanssa ristiriidaton. Lyhytaikaisen lainan ottamisesta tai rahoitusleasingin käytöstä ei ole annettu rajoittavia määräyksiä hyvinvointialuelaisissa.

2.1 Rahoituksen päätöksenteko

Aluevaltuusto päättää lainan ottamisen ja lainan antamisen periaatteista (hallintosääntö 95 §). Talousarvion hyväksymisen yhteydessä valtuusto päättää antolainojen ja vieraan pääoman muutoksista.

Rahatoimen käytännön hoitamisesta ja rahatoimea koskevien ohjeiden antamisesta vastaa hyvinvointialueen talousjohtaja hallintosäännön 95 § mukaisesti aluevaltuuston hyväksymissä rajoissa.

2.2 Varainhankinnan perusteet

Vieraan pääoman hankinta voidaan jakaa lyhytaikaiseen ja pitkäaikaiseen rahoitukseen. Lyhytaikainen rahoitus käsittää alle 12 kuukauden pituiset lainat, tätä pitemmät lainat ovat pitkäaikaisia.

Hyvinvointialueen lyhytaikaiseen rahoitustarpeeseen käytetään ensisijaisesti hyvinvointialuetodistuksia, jotka ovat hyvinvointialueen liikkeelle laskemia velkasitoumuksia. Aluevaltuusto päättää hyvinvointialuetodistusohjelman avaamisesta ja sen limiitin suuruudesta. Aluevaltuuston päätöksen mukaisesti hyvinvointialuetodistusohjelmia on solmittu usean rahalaitoksen kanssa rahoituksen kilpailuttamisen ja sen saatavuuden varmistamiseksi. Hyvinvointialue voi käyttää lyhytaikaisena rahoituslähteenä myös kestoaltaan alle vuoden pituisia velkakirjoja tai rahalaitosten tarjoamia tili- tai luottolimiittejä.

Pitkäaikaista rahoitusta hankitaan pääasiassa kahdenvälisillä velkakirjalainoilla. Myös joukkovelkakirjalainoja ja rahoitusleasingrahoitusta voidaan käyttää. Pitkäaikaisten lainojen laina-aika voi olla enintään investoinnin poistoajan pituinen.

Sekä lyhyt- että pitkäaikainen rahoitus otetaan vain euromääräisenä. Vaikka hankintalaki ei koske rahoituksen hankintaa, hyvinvointialue kilpailuttaa kaikki merkittävät rahoitustarpeensa tai varmistuu muutoin päätösten markkinaehtoisuudesta. Johdannaissopimuksia voidaan erillisen harkinnan mukaan solmia myös ilman kilpailutusta tilanteissa, jossa ajoituksen hyödyntäminen ja vertailukelpoisten tarjousten puute eivät puolla kilpailutusta.

Kahdenkeskisissä velkasopimuksissa sallittuja sopijapuolia ovat kaikki finanssimarkkinoilla toimivat, virallisen toimiluvan Suomessa omaavat yhteisöt. Muita mahdollisia osapuolia ovat koti- ja ulkomaiset yksityiset sijoittajat, jotka säännöllisesti toimivat rahoitusmarkkinoilla ja tarjoavat joukkolainatyyppistä (JVK –laina) rahoitusta. Näissä välittäjänä toimii tyyppillisesti jokin pankki ja niitä hallinnoidaan arvo-osuusjärjestelmässä.

2.3 Varainhankinnan riskit

Rahoitusriskeillä tarkoitetaan rahoitusmarkkinoilla tapahtuvia epäsuotuisia muutoksia, jotka voivat vaikuttaa hyvinvointialueen tulokseen, taloudelliseen asemaan tai kassavirtaan. Varainhankinnan riskit ovat rahan hintaan liittyviä (korkoriski), rahan saatavuuteen liittyviä (maksuvalmiusriski), erääntyvien lainojen uudelleen rahoittamiseen liittyviä (jälleenrahoitusriski) sekä valuuttojen välisistä arvonmuutoksista aiheutuvia vaikutuksia (valuuttariski).

2.3.1 Riskien hallinta

Riskienhallinnassa pyritään tunnistamaan hyvinvointialueen toiminnan kannalta keskeisimmät riskitekijät ja määrittämään sellainen toimintamalli, että hyvinvointialueen rahoitusasema ja maksuvalmius eivät vaarannu ja

toiminnan jatkuvuus saadaan turvattua. Rahoitustoimintaan liittyviltä riskeiltä pyritään suojautumaan hajauttamalla rahoitusta mm laina-ajan pituuden, lyhennysohjelman, rahoituslähteen ja korkoperusteen mukaan.

Korkoriski muodostuu hintariskistä ja korkovirtariskistä. Rahan kokonaishintaan vaikuttavat merkittävästi yleinen taloudellinen tilanne, pankkijärjestelmän tilanne ja rahoitusmarkkinoiden toimivuus. Korkoriskiä syntyy, kun markkinakorkojen ja korkomarginaalien muutokset vaikuttavat hyvinvointialueen rahoituskustannuksiin tai sijoitusten tuottoihin. Hyvinvointialue pyrkii hallitsemaan korkoriskiä hajauttamalla lainasalkkua kiinteä- ja vaihtuvakorkoisiin lainoihin, laina-aikajakaumalla sekä tekemällä korkosuojauksia solmimalla johdannaissopimuksia. Johdannaissopimuksia ei solmita kaupankäyntitarkoituksessa. Korkoriskinhallinnan tavoitteena on minimoida korollisen vieraan pääoman kustannukset pitkällä aikavälillä, varmistaa, että hyvinvointialueella on riittävästi aikaa sopeuttaa toimintaansa ennen kuin markkinakorkojen nousu vaikuttaa korkokustannuksiin sekä edesauttaa toiminnan suunnittelua ja tuloslaskelman ennustettavuutta.

Maksuvalmius- ja jälleenrahoitusriskit muodostuvat talous- ja markkinatilanteen aiheuttamista rahan saatavuusvaihteluista. Epävarmassa markkinatilanteessa erityisesti pitkäaikaisen rahoituksen saatavuus markkinoilta voi vaikeutua. Hyvinvointialueen maksuvalmius- ja jälleenrahoitusriskiä hallitaan kassasuunnittelulla, käyttämällä tasa-, annuiteetti- tai kertalyhenteisiä lainoja sekä huolehtimalla lainasalkun laina-aikojen tasaisesta erääntymisestä maturiteettien suunnittelulla.

Vastapuoliriskiä hallitaan keskittymällä toimiin vain korkealaatuisten vastapuolien kanssa ja hajauttamalla sopimuksia eri rahoituslaitoksiin. Hyvinvointialue voi lisäksi hankinnoissaan edellyttää vastapuolelta vakuuksien asettamista.

Valuutariskiä hallitaan keskittymällä varainhankinnassa sekä sijoituksissa euromääräisiin sijoitus- ja velkainstrumentteihin. Hyvinvointialue ei ota varainhankinnassaan valuutariskiä.

2.3.2 Suojaamisen periaatteet

Hyvinvointialueen tavoitteena on valita sellainen lainasalkun rakenne ja suojausaste, joka pitkällä aikavälillä minimoi hyvinvointialueen korkokulut kuitenkin siten, etteivät mahdolliset epäsuotuisat markkinamuutokset johda kestävämpään korkokulujen nousuun. Hyvinvointialueen korkoriskienhallinnan tavoitteena on minimoida lainasalkun korkokustannukset valitulla riskitasolla. Suojaustoimilla tulee pyrkiä pienentämään korkojen noususta aiheutuvaa rahoituskustannusten nousua. Korkosuojaukset toteutetaan pääsääntöisesti lainasalkkusuojauksena.

Korkoriskin suuruutta seurataan lainasalkun suojausasteella, joka kuvaa kiinteään korkoon sidottujen velkojen suhdetta kaikkiin korollisiin velkoihin. Varsinais-Suomen hyvinvointialueen lainasalkun suojausasteen vaihteluvälin tavoitteena on 30 – 80 % kokonaislainamäärästä. Huomioitava on, että hyvin korkean suojauksen ollessa voimassa, hyvinvointialue ei yleisen korkotason laskiessa hyödy alhaisemmista korkokuluista. Suojatuiksi katsotut lainat voivat olla kiinteäkorkoisia lainoja tai vaihtuvakorkoisia lainoja, jotka on muutettu johdannaisinstrumenteilla kiinteäkorkoiksi. Johdannaissopimuksia voidaan käyttää yksittäisen lainan korkoprofiiliin muuttamiseen tai olemassa olevan lainasalkun muuttamiseen. Vallitsevaan suojausasteen tasoon vaikuttaa yleinen korkomarkkinatilanne, näkemys markkinakorkojen kehityksestä tulevaisuudessa sekä hyvinvointialueen lainamäärä ja sen ennustettu kehitys. Lyhytaikaiset tai vähäiset poikkeamat edellä mainituista rajoista ovat sallittuja. Korkosuojauksia voidaan toteuttaa markkinatilanteen mukaan etupainotteisesti, mikäli hyvinvointialueen lainatarpeen tuleva kehitys tiedetään riittävällä tarkkuudella.

Korkosuojauksen tekeminen on perusteltua, mikäli suojausten avulla saavutetaan hyvinvointialueen kannalta kohtuullinen korkokustannus tuleville vuosille kulloistakin markkinatilannetta hyödyntämällä. Myös

korkosuojausten maturiteetit hajautetaan ajallisesti suojausten jatkuvuuden turvaamiseksi. Korkosuojaustarkoitus toteutuu, kun solmittava koronvaihtosopimus kumoaa hyvinvointialueen kannalta epäedullisten korkojen muutosten aiheuttamat seuraukset. Suojaus voi olla sopimusehtojen mukaan osittaista tai täysin suojaavaa.

3 SIOITUSTOIMINTA

Sijoitustoiminnalla tarkoitetaan hyvinvointialueen toimialaan liittyvää sijoittamista sekä kassavarojen sijoittamista. Lisäksi hyvinvointialueella voi olla toimeksiantona sijoitettavia lahjavaroja. Hyvinvointialueen sijoitustoiminnan tulee lähtökohtaisesti olla taloudellisesti tuottavaa, vähimmäisvaatimuksena voidaan pitää sijoitustoiminnan hoitamisesta aiheutuvien kustannusten ylittämistä. Sijoitustoiminnassa on otettava huomioon hyvinvointialueen maksuvalmiuden ja vakavaraisuuden turvaaminen. Maksuvalmiussuunnittelulla arvioidaan sijoituksiin käytettävissä oleva rahamäärä ja sijoitusaika. Suunnittelun tarve syntyy kassatulojen ja -menojen eriaikaisesta kertymästä.

3.1 Sijoitustoiminnan periaatteet

Sijoitustoiminnalla pyritään varautumaan hyvinvointialueen pitkän aikavälin toimintaedellytysten turvaamiseen. Sijoitustoiminnan tulee perustua taloudelliseen tuottoon ja sen tulee olla matalariskistä.

3.1.1 Kassavarojen lyhytaikainen sijoittaminen

Kassavaroilla tarkoitetaan maksuliikennevaroja ja kassaylijäämää. Maksuliikennevaroja ovat rahalaitosten käyttötileillä olevat varat sekä käteisvarat. Kassaylijäämää ovat rahoitusarvopaperit ja pankkisaamiset, jotka eivät määrittelyhetkellä ole sidottu maksuliikenteen ylläpitoon. Kassavarojen ensisijaisena tarkoituksena on hyvinvointialueen maksuvalmiuden turvaaminen.

Mikäli korkotilanteen kannalta on tarkoituksenmukaista ja velkakirjojen ehtojen mukaisesti mahdollista, voidaan mahdollisia ylijäämäkassavarantoja pyrkiä sijoittamaan lyhytaikaisesti tai vähentämään varoilla pitkäaikaista vierasta pääomaa.

Sijoitettaessa kassaylijäämiä tulee noudattaa yleistä varovaisuutta sekä vastuullisuuden ja maksuvalmiuden turvaamisen kannalta olennaisia periaatteita. Siten kassaylijäämävaroja sijoitetaan vain lyhytaikaisiin sijoitusinstrumentteihin, joiden hinta- ja luottoriskit on kokonaisuutta tarkastellen arvioitu vähäisiksi. Sijoitusinstrumenttien valinnassa suositaan suoria ja kustannustehokkaita sijoitusratkaisuja ja sijoitukset tehdään euromääräisinä korkosijoituksina. Kassavarojen sijoitukset kilpailutetaan aina, kun se on taloudellisesti tarkoituksenmukaista.

Käteisvarat ja niihin rinnastettavat korkosijoitukset:

- Pankkitilit ja -talletukset
- Rahamarkkinainstrumentit; sijoitus-, yritys-, kunta-, ja hyvinvointialuetodistukset (sijoitusaika alle 12 kuukautta)
- Joukkovelkakirjalainat (sijoitusaika yli 12 kuukautta)

3.1.2 Lahjoitusvarojen sijoittaminen

Hyvinvointialueen toimeksiantoina saamat lahjoitusvarat voivat olla kiinteää omaisuutta, arvopapereita, osuuksia, rahaa, pankkisaamisia tai muuta irtainta omaisuutta. Lahjakirjojen tai testamenttien määräykset ohjaavat lahjoitusvarojen käyttöä. Mikäli käyttöä määritteleviä ehtoja ei ole, hyvinvointialue hoitaa varoja noudattaen huolellisuutta parhaaksi arvioidulla, tarkoituksenmukaisella tavalla.

3.2 Sijoitustoiminnan riskit

Sijoitustoiminnan tulee perustua hallittuihin riskeihin. Riskienhallinnassa keskeistä on tunnistaa ennakoivasti toimintaan liittyvät olennaiset riskit, arvioida niitä ja suojautua niitä vastaan hyvinvointialueen riskienhallinnan periaatteiden ja menettelytapojen mukaisesti.

Maksuvalmiusriski tarkoittaa riskiä siitä, että hyvinvointialueen rahavarat eivät riitä kassamaksuista selviytymiseen. Riskin toteutumisesta aiheutuu viivästyskorkoja ja suunnittelemattoman varainhankinnan lisäkustannuksia. Maksuvalmiusriskiä hallitaan kassasuunnittelulla, riittävän suurilla ja likvideillä kassavaroilla, tili- ja lainalimiiteillä sekä hyvinvointialuetodistusohjelmilla. Lisäksi hyvinvointialue alentaa maksuvalmiusriskiä hajauttamalla sijoitukset niin ajallisesti kuin määrällisesti sekä kohdentamalla sijoitukset likvideihin sijoituksiin, jotka ovat realisoitavissa eli muutettavissa hyvinvointialueen käytettäviksi rahavaroiksi nopealla aikataululla.

Kassaylijäämää koskevien sijoitusten hajauttamisessa on noudatettava seuraavia vähimmäis- ja enimmäisosuuksia:

- Lyhytaikaisten korkosijoitusten osuus hyvinvointialueen kassavaroista on keskimäärin 80 %
- Pitkäaikaisiin sijoituksiin voidaan sijoittaa keskimäärin enintään 20 % kassavaroista.

Sijoittamisen rahoittaminen lainanotolla ei ole pääsääntöisesti sallittua.

Markkinariskit voidaan jakaa korko-, hinta- ja valuuttariskiin. Valuuttariskiä hallitaan tekemällä sijoitukset vain euromääräisiin sijoitusinstrumentteihin. Korkoriskiä pyritään hallitsemaan hajauttamalla sijoitukset ajallisesti sekä korkoperiodin mukaan. Hintariskiä pyritään hallitsemaan välttämällä suurien kertasijoitusten tekemistä. Luotto- ja vastapuoliriskiä pyritään minimoimaan tekemällä korkosijoituksia korkean luottokelpoisuuden omaaviin kohteisiin sekä hajauttamalla sijoitukset sekä ajallisesti että määrällisesti riittävässä laajuudessa.

3.3 Sijoitustoiminnan vastuullisuus

Sijoitustoiminnassa otetaan huomioon julkisyhteisöön kohdistuvat yhteiskunnalliset veloitteet ja toimintaperiaatteet. Valittujen sijoituskohteiden toimiala ei saa olla ristiriidassa hyvinvointialueen toiminnassa hyväksytyjen toimintatapojen ja arvojen kanssa.

3.4 Varainhoitajien käyttö

Hyvinvointialue voi tarvittaessa käyttää Finanssivalvonnan hyväksymiä sijoitusneuvonnan ja varallisuuden hoidon palveluja toimintojen optimoimiseksi ja riittävän asiantuntemuksen varmistamiseksi. Hyvinvointialue voi luovuttaa varainhoidon osittain tai kokonaan yhdelle tai useammalle varainhoitajalle konsulttoivina tai täyden valtakirjan palveluina. Varainhoitopalvelut kilpailutetaan tarvittaessa.

4 ANTOLAINAUS, TAKAUKSET JA VAKUUDET

Takauksen ja antolainan antamista rajaavat Suomen ja EU:n lainsäädännöt. Hyvinvointialue voi rajatuin edellytyksin myöntää takauksen, vakuuden tai lainan toiselle yhteisölle. Hyvinvointialueen myöntämä laina, takaus tai muu vakuus ei saa vaarantaa hyvinvointialueen kykyä vastata sille laissa säädetyistä tehtävistä. Hyvinvointialue ei saa myöntää lainaa taikka takausta tai muuta vakuutta, jos siihen sisältyy merkittävä taloudellinen riski. Hyvinvointialueen edut tulee turvata riittävän kattavilla vakuuksilla tai vastavakuuksilla. Kunkin takauksen ja antolainan yksityiskohtaiset ehdot määritellään erikseen jokaisen päätöksentekoon tuotavan tapauksen kohdalla.

Takauksen- tai lainansaajan on toimitettava vuosittain hyvinvointialueelle tilinpäätöstiedot ja talousarvio sekä ilmoitettava välittömästi sellaisista asioista, joilla on vaikutus hyvinvointialueen vastuuseen.

4.1 Antolainaus

Hyvinvointialue ei myönnä antolainoja muille kuin konserniyhteisöilleen pois lukien sosiaalisen luototuksen rahaston lainat, joita hyvinvointialue voi myöntää sääntelyn asettamissa rajoissa ja erikseen vahvistettavin myöntöperustein. Lähtökohtaisesti myös konserniyhteisöjen tulee hankkia tarvitsemansa rahoitus markkinoilta. Lainaa ei saa myöntää, jos siihen sisältyy merkittävä taloudellinen riski. Hyvinvointialueen edut tulee turvata riittävän kattavilla vastavakuuksilla.

Antolainoista peritään korkoa. Korkotason määräytymisessä tulee huomioida EU:n valtiontukea koskevat säännökset.

Mikäli konserniyhteisössä on muita omistajia, hyvinvointialue voi osallistua yhtiön rahoitukseen vain omistusosuuden mukaisessa suhteessa.

Konserniyhteisölle voidaan myöntää myös oman pääoman ehtoista rahoitusta. Mahdollisia rahoitusinstrumentteja ovat osakepääoman ja peruspääoman merkintä ja lisäys, sijoitus vapaan oman pääoman rahastoon (SVOP) sekä pääomalainat. Pääomalainoihin ei edellytetä vastavakuuksia.

4.2 Takaukset

Takaussitoumuksen tai muun vakuuden antamisesta toisen velasta päättää aina aluevaltuusto (Laki Hyvinvointialueesta 22 §).

Hyvinvointialue voi myöntää takauksen tai muun vakuuden kilpailutilanteessa markkinoilla toimivan yhteisön velasta tai muusta sitoumuksesta ainoastaan, jos yhteisö kuuluu hyvinvointialuekonserniin, se on hyvinvointialueiden yhteisessä määräysvallassa, yhden tai useamman hyvinvointialueen ja valtion yhteisessä määräysvallassa tai yhden tai useamman hyvinvointialueen ja yhden tai useamman kunnan yhteisessä määräysvallassa.

Edellä mainitun kohdan estämättä hyvinvointialue voi kuitenkin myöntää takauksen tai muun vakuuden, jos se perustuu lain perusteella hyväksytyyn tukiohjelmaan tai yksittäiseen tukeen tai liittyy yhteisölle tai säätiölle annettuun palveluveloitteeseen.

Takauksen keskeisenä riskinä on päävelallisen ajautuminen maksukyvyttömyyteen, jolloin hyvinvointialueelle lankeaa maksuvelvollisuus takauksen määrän osalta. Takauksien riskien analysoinnissa arvioidaan takauksen suuruutta ja sen vaikutusta hyvinvointialueen talouteen, lisäksi arvioidaan vastavakuusvaatimukset. Vastavakuuden tulee olla riittävä, ilman vakuutta takausta ei voida myöntää. Takauksesta peritään takausprovisio, joka määritetään kunkin tapauksen kohdalla erikseen.

5 RAHOITUS JA SIOITUSTOIMINNAN RAPORTOINTI

Varainhankinnan ja suojausten tilannetta seurataan säännöllisesti lainasalkkuanalyseilla osana hyvinvointialueen rahoitustoimintaa. Aluehallitukselle raportoidaan rahoitus- ja sijoitusperiaatteiden toteutumisesta vuosittain. Lisäksi tilinpäätökseen laaditaan selonteko varainhankinnan toteutumisesta.